

Bediüzzaman reytingi

Son günlerde bazı çevreler veya yazarlar Bediüzzaman Hazretlerinden şöyle veya böyle bir şekilde bahisler açmaya, programlar yapmaya başladılar.

Şüphesiz ki, Bediüzzaman Hazretlerinin gündeme getirilmesi, onun anlaşılması, en azından tanınması için iyi birer vesiledir. Her ne kadar Bediüzzaman Said Nursi'nin ve müntesiplerinin reklama, reytinge ihtiyacı yok ise de...

Bilmelidir ki, her gündeme getirilen kişi veya olay, sırf doğru anlaşılın diye bahse konu edilmiyor.

Birilerinin başka başka hesapları için bir malzeme veya planları için bir kademe, aşama olabiliyor. Veya daha kötüsü hedef saptırma, yanlış anlatma ve bilgi kirlenmesi için meseleye çok daha netameli yaklaşımlar da oluyor.

Yukarıdaki tarifi haricinde kalmasına rağmen, ben kendi hesabıma, mesela geçenlerde bir televizyon kanalında sayın Savaş Ay'ın A Takımı programındaki yaklaşım biçimini ve reklamize edilmiş, hatta sulandırılmış araştırmacılığını üzümlerle seyrettim. Hatta sonuna kadar seyretmeye tahammül edemedim. O kadar sık ve kesik kesik anonslar ve spekülasyonlu çığırkanlıklar vardı ki, inanın neredeyse Savaş Ay'ın bendeki saygın imajını dibinden torpilleyecekti.

Bu kadar sakızlaştırılmış ve Amerikan cikleti gibi yapış yapış, sündürüle sündürüle her yere bulaştırılmış programı, ilk başlarda ciddiye aldığım için kendime kızdım. Bediüzzaman'ın cesedinin Akdeniz'e atıldığı palavrasından yola çıkarak, mezarını ve nerede olduğunu irdeleyen bir program sandıydım.

Meğer boş bir ümide kapılmışım. Seyrettiğim program tam manasıyla Mahmutpaşa semtindeki pazarcılarının don/gömlek satarkenki çığırkanlıklarını ve pazarlama tekniklerini andırıyordu.

Bu programı Şanlıurfa'ya gelerek İpek Palas Otelinde çekimler yapması ve özel sohbetlerde bulunması ve meseleyi ciddi ciddi araştırıyor imajını uyandırması gibi unsurlara kanarak, safiyetinden dolayı ciddiye alan ve sonunda canlı bağlantıda asıl konuyla ilgisiz ve alakasız konulara sürüklenen ve boş yere polemiklere girmeye mecbur edilen Abdülkadir Badıllı Ağabeyim adına da üzüldüm.

Anlaşılan Şanlıurfalının o safiyetiyle, hemşerileri gibi, kendileri de medyanın içyüzünü ve katakulli hallerini hesaba katmamıştı. Merdane konuşanlar, elbette ki bu tip vartalara düşürülebiliyorlar. Tekrar kendilerine geçmiş olsun diyorum.

Bu konuda şimdiye kadar yazı yazmayı, Savaş Ay'ın o programını demin belirttiğim gibi, ciddiye almayı düşünmüyordum. Ancak geçenlerde bir muhterem yazarın Bediüzzaman'ın anlaşılmasıyla ilgili yazısını okuyunca ikisini bir etmeye karar verdim. Yazarın sathi ve üstünkörü okuduğumuzda, yazısına tümüyle katılıyorum.

Ancak ayrıntılara girince ve merceklerle incelediğimizde itiraz noktalarımız ve çekincelerimiz de var elbette. Bu apayrı bir yazı konusu tabii. Benim bu yazıda vurgulamak, daha doğrusu dikkatleri çekmek istediğim nokta şudur:

Bediüzzaman Said Nursi`yle ilgili olumsuz yazıları elbette ki pürdikkat okuyoruz ve değerlendirmelerimizi yapıyoruz. Fakat olumlu yazılara da öyle sazan gibi dalmamız mümkün değil. Çünkü yazıların hangi niyete müstenit ve hangi hedefe yönelik olduğu ve sözün nerelere getireleceği bizce çok önemlidir.

Bu kadar hassas olmak fazla mı acaba? Yoo hayır. Günümüzde sulandırılan, eğrilen, bğürülen başka mecralara sürüklenen o kadar kişi ve kavram var ki, Bediüzzaman gibi hemen her alanda otoriter sayılan ve hem geçmişte, hem de gelecekte itibar edilen/edilecek ve Doğu`da da Batı`da da her vesile ile gündeme getirilen bir yüce şahsiyetin ve misyonunun elbette ki kritize edilmesinde çok değişik yaklaşımlar ve versiyonları olacaktır.

Bunları müdakkik bir şekilde ele almak, işin ciddiyeti açısından şart ve elzemdir. Haftaya devam edelim.

Zafer AKGÜL